Lietas Nr. C33507016
Lietas arhīva Nr. C-5070-16/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 17.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Lipska rakstveida procesā izskatīja civillietu valsts akciju sabiedrības "Latvijas dzelzceļš" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

valsts akciju sabiedrība "Latvijas dzelzceļš" 2016.gada 1.martā cēlusi Rīgas rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Prasībā norādīts, ka atbildētājs nav apmaksājis sniegtos pakalpojumus par elektroenerģijas piegādi dzīvoklim /adrese/

Pamatojoties uz Civillikuma 1425., 1770., 1779.pantu, prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja parādu 418,27 *euro* un tiesas izdevumus.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētāja rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

No Civilprocesa likuma 250.^{21}panta izriet, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Tā kā puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}pantu tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots. Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa noteic, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Ielūkojoties *Vienotās migrācijas informācijas sistēmā, konstatēts, ka* atbildētāja deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/

Civilprocesa likuma 56.^{2}pantā noteikta kārtība, kādā notiek tiesas dokumentu piegādāšana un izsniegšana personai, kuras dzīvesvieta nav Latvijā.

Tiesā saņemts apstiprinājums par dokumentu, kas /pers. A/ piegādāti Civilprocesa likuma 56.^{2}panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, izsniegšanu atbildētājam.

Tiesa secina, ka par tiesvedību atbildētājam paziņots Civilprocesa likuma 56.^{2}pantā noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nodibināts, ka 2010.gada 25.oktobrī starp valsts akciju sabiedrību "Latvijas dzelzceļš" un /pers. A/ noslēgts līgums Nr. 2538/2/TD-18/943 par elektroenerģijas piegādi objektam /adrese/. Līguma termiņš norādīts no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 1.maijam.

Saskaņā ar minētā līguma 2.1.3.punktu prasītāja apņēmusies piegādāt elektroenerģiju lietotājam saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apstiprinātajiem tarifiem, savukārt ar līguma 2.2.1.punktu atbildētājs apņēmies katra mēneša 1.datumā pareizi nolasīt komercuzskaites mēraparātu rādījumus un pilnā apmērā apmaksāt par mēneša izlietoto elektroenerģiju līdz mēneša beigām.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 2107.pantu ar piegādes līgumu piegādātājs uzņemas piegādāt pasūtītājam noteiktu lietu par zināmu cenu. Saskaņā ar Civillikuma 2109.pantu, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem. Civillikuma 2033.pants noteic, ka pircējam ir pienākums samaksāt pirkuma maksu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka minētais līgums būtu apstrīdēts, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējpusēm. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja piegādājusi atbildētājam elektroenerģiju uz līgumā minēto adresi, jo pretēji pierādījumi nav iesniegti.

Atbildētāja parāds par patērēto elektroenerģiju objektā izveidojies par laika periodu no 2012.gada 15.marta līdz 2012.gada 17.oktobrim 418,27 *euro* apmērā.

Saskaņā ar pušu noslēgto līgumu lietotājam jāmaksā par patērēto elektroenerģiju pēc tarifa T-1 mājsaimniecības lietotājiem (0,4 kV līnija) Ls /kWh 0,06762 (bez PVN)/EUR /kWh 0,09621 (bez PVN), kas apstiprināts ar 2008.gada 6.jūnija Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmumu Nr. 203 "Par valsts akciju sabiedrības "Latvijas dzelzceļš" elektroenerģijas tirdzniecības diferencētajiem tarifiem saistītiem lietotājiem".

No lietas materiāliem pievienotā 2015.gada 30.janvāra rēķina Nr. 901016353 (samaksas termiņš līdz 2015.gada 25.februārim) un parāda paskaidrojuma redzams, ka par laika periodu no 2012.gada 15.marta līdz 2012.gada 17.oktobrim patērēta elektroenerģija 3593 kWh par summu 418,27 *euro*, un izriet atbildētāja parāds par patērēto piegādāto elektroenerģiju, ko tiesai nav pamata apšaubīt, jo pretēji pierādījumi tiesā nav iesniegti.

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka atbildētājs nav samaksājis par patērēto elektroenerģiju, ko apstiprina arī 2015.gada 27.jūnijā atbildētājam nosūtītā pretenzija par parāda samaksu 10 dienu laikā no pretenzijas saņemšanas dienas.

Civillikuma 1838.pantā noteikts, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Samaksu apliecinoši pierādījumi tiesā nav iesniegti. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja pierādījusi atbildētāja pienākumu maksāt prasītājai parādu par patērēto elektroenerģiju 418,27 *euro*, kas piedzenams no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ievērojot minēto, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, kopā 75,84 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 250.[25] un 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valsts akciju sabiedrībai "Latvijas dzelzceļš", reģistrācijas numurs 40003032065, parādu 418,27 *euro* un tiesas izdevumus 75,84 *euro*, kopā 494,11 *euro* (četri simti deviņdesmit četri *euro* un 11 centi).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem. Lietas dalībnieks, kuram spriedums nosūtīts saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[2]pantu (tiesas dokumentu piegādāšana un izsniegšana personai, kuras dzīvesvieta vai atrašanās vieta nav Latvijā), apelācijas sūdzību var iesniegt 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas.

Tiesnese I.Lipska